

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 10C/171/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514202465
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3514202465.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti odporcovi: P. X., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX D. W. XX, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1.521,37 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh sa zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Právny predchodca navrhovateľa (obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130) podaním došlým súdu dňa 17.03.2014 sa domáhal, aby súd platobným rozkazom uložil povinnosť odporcovi zaplatiť sumu vo výške 1.521,37 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.521,37 Eur od 26.02.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že pôvodný navrhovateľ ako veriteľ dňa 31.10.2006 uzatvoril s odporcom ako dlžníkom zmluvu o pôžičke č. 8002593, na základe ktorej poskytol odporcovi pôžičku vo výške 7.588,13 Eur, ktorú mal splatiť v 60 splátkach po 126,47 Eur mesačne. Odporca sa dostal so splácaním dlhu do omeškania. Celkovo na splátkach uhradil 6.317,62 Eur.

Podaním došlým súdu dňa 25.04.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu.

Súd uznesením č.k. 10C/171/2014-35 zo dňa 28.08.2014 pripustil, aby do konania na strane navrhovateľa na miesto doterajšieho navrhovateľa: Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 vstúpil ako navrhovateľ spoločnosť: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 na podklade Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.06.2014.

Vedľajší účastník na strane odporcu došlým súdu dňa 16.10.2014 uviedol, že v hore označenej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ. V predmetnej zmluve o pôžičke nenachádza žiadne dojednanie o úrokoch a poplatkoch a taktiež tam nie je ani uvedená ročná úroková sadzba. Dodávateľ tak so spotrebiteľom úroky a poplatky priamo v zmluve nedojednal, v dôsledku čoho na ich zaplatenie nemá nárok. Pokiaľ sa nenachádzajú všetky obligatórne náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v súlade s § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. zreteľne uvedené v texte hlavnej zmluvy a sú (aj to iba parciálne, neurčito a nezrozumiteľne) len súčasťou

jednoliatego miniatúrneho textu formálne nedostupných obchodných podmienok resp. podmienok k zmluve o poskytnutí manželskej pôžičky 300-C, ku ktorým spotrebiteľ svojim podpisom ani nepristúpil, potom majú za to, že takýto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Predložená „Úverová zmluva“ uzavretá medzi účastníkmi konania zákonom požadované náležitosti neobsahuje. Plnenie, ktoré žalovaný spotrebiteľ poskytne žalobcovi bez platného právneho titulu, zakladá na strane žalovaného spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Považujeme za potrebné presne špecifikovať, nakoľko to zo žaloby nie je zrejmé, z čoho pozostáva uplatnená suma 1.521,37 eur a kedy sa stala tá ktorá splátka úveru splatnou. Z dôvodu procesnej ekonomie dávame však na prvom mieste do pozornosti súdu vznesenú námietku premlčania, ktorú odôvodňujeme v ďalších častiach tohto nášho podania. V predmetnej veci podľa obsahu podanej žaloby právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 31.10.2006 so žalovaným spotrebiteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z obsahu podanej žaloby však vyplýva, a to konkrétne z bodu 3. žalobného návrhu, že zo strany dodávateľa malo dôjsť k zosplatneniu poskytnutého úveru dňa 29.01.2011. Uvedená skutočnosť tiež vyplýva aj z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 29.01.2011, v zmysle ktorej žalobca vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, a to najneskôr do 3 dní od doručenia predmetnej upomienky. Upomienku možno považovať za doručení v zmysle Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, konkrétne bodu 14.2, v zmysle ktorého „Pre doručovanie písomnosti poštou platí, že sa považujú za doručené Klientovi alebo povinnému piatym dňom po dni, kedy bola písomnosť podľa údajov Spoločnosti daná na poštovú prepravu“. Pečiatka podacej pošty je datovaná dňom 03.02.2011, a teda upomienka sa považuje za doručení dňom 08.02.2011. Nárok žalobcu sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe. Odchyľne dojednania, ktoré by neboli spotrebiteľovi na prospech sú neplatné (§ 52 ods. 2 OZ). Nakoľko žalobca podal žalobu na súd dňa 17.03.2014 a jeho nárok sa stal splatným pred 17.03.2011, je celý jeho nárok premlčaný.

Navrhovateľ v podaní došlým súdu dňa 23.02.2015 k námietke premlčania uviedol, že vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný ale o úkon podľa hmotného práva.

Navrhovateľ v podaní došlým súdu dňa 09.03.2015 vzal návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 600,- Eur späť, z dôvodu úhrad odporcu po začatí súdneho konania.

Odporca na nariadenom pojednávaní zo dňa 12.03.2015 vypovedal, že nerozumie vznesenej námietke premlčania. Vie, že má zaplatiť ešte 1.500,- Eur a toto je ochotná uhradiť.

Navrhovateľ v podaní došlým súdu dňa 18.03.2016 vzal návrh v časti sumy 1.225,- Eur späť z dôvodu čiastočných úhrad pohľadávky odporcom.

Vedľajší účastník na strane odporcu došlým súdu dňa 16.10.2014 uviedol, že nad rámec doteraz predloženej argumentácie dáva do pozornosti súdu listiny predložené právnym predchodcom žalobcu označené ako: Žiadosť žalovanej o poskytnutie manželskej pôžičky zo dňa 30.10.2006 v sume 200.000 Sk a na dobu splácania 5 rokov t.j. návrh na uzatvorenie zmluvy len s podpisom žalovanej, Zmluva o poskytnutí manželskej pôžičky zo dňa 31.10.2016 v sume 150.000 Sk a na dobu 5 rokov t.j. protinávrh právneho predchodcu žalobcu na uzatvorenie zmluvy s podpisom nestotožneného zástupcu právneho predchodcu žalobcu, ale bez pripojeného podpisu žalovanej. Na základe uvedeného zastáva názor, že medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pôžičke (o spotrebiteľskom úvere) a plnenie, ktoré právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol bolo plnením bez právneho dôvodu. Uvedené má za následok, že na strane žalobcu neexistuje právny titul na zaplatenie sumy, ktorej sa v tomto konaní domáha, nakoľko nemá nárok na odplatu za prenechanie peňazí žalovanej. Plnenie, ktoré žalobca resp. jeho právny predchodca prijíma od žalovanej nad rámec poskytnutej sumy 4.979,10 eur, je neoprávnené a žalovaná má nárok na jeho vrátenie. Podľa obsahu písomného podania žalobcu zo dňa 16.03.2016 doručeného právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka dňa 21.03.2016 prostredníctvom elektronickej pošty, žalobca vzal svoju žalobu z časti späť a domáha sa od žalovanej už iba zaplatenia sumy 241,70 eur s prísl. Žalobu žiadame zamietnuť a zaviazat žalobcu súčasne na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka žalovanej, nakoľko žaloba žalobcu je od počiatku nedôvodná. Dobrovoľné plnenie žalovanej vyvolané jej neznaosťou právnej stránky veci jej nemôže byť na ujmu a rovnako nezakladá dôvodnosť trov žalobcu, ktorého žaloba je od počiatku nedôvodná. Práve naopak žalovaná resp. vedľajší účastník na strane žalovanej majú nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči žalobcovi. Pre prípad rozporu úkonov žalovaného

a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného dávame súdu do pozornosti ust. § 93 ods. 4 OSP. Zastáva názor, že úkon hlavného účastníka žalovaného spotrebiteľa by mal byť kvalifikovaný, informovaný a uskutočnený so znalosťou veci, aby mu bolo možné dať prednosť pred úkonom vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne na prospech žalovaného, a priznať mu teda právny účinok.

Tunajší súd uznesením č.k. 10C/171/2014-117 zo dňa 23.03.2016 konanie v časti o zaplatenie istiny 1.521,37 Eur a v časti úrokov z omeškania vo výške 303,63 Eur zastavil. Predmetom konania po čiastočnom späťvzátí, t. j. je zaplatenie úroku z omeškania vo výške 241,70 Eur.

Súd sa oboznámil s podaniami účastníkov konania spolu s prílohami, výsluchom odporcu na nariadenom pojednávaní, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovateľ je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, odporca je fyzická osoba - nepodnikateľ, občan Slovenskej republiky.

Dňa 31.10.2006 bola medzi navrhovateľom ako veriteľom a dlžníkom ako odporcom uzatvorená Zmluva o poskytnutí manželskej bezúčelovej pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý bezúčelový úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,09 Eur). Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné zmluvné podmienky, ako aj sadzobník poplatkov. RPMN bola určená vo výške 19,58 %. Zo zmluvy nebolo zrejmé, aká je výška úroku, výška mesačnej splátky, ani nebol uvedený konečný dátum splatnosti úveru, resp. celkové náklady úveru. Okrem toho všeobecné obchodné podmienky boli predložené vo veľmi malom písme a takmer nečitateľné.

Medzi účastníkmi konania v čase rozhodovania súdu nebolo sporné, že odporca uhradil celý úver a predmetom konania mali byť už len kapitalizované úroky z omeškania vo výške 241,70 Eur. Navrhovateľ v žalobnom návrhu uviedol, že odporca ku dňu podania žaloby mal celkovo uhradené 6.317,62 Eur, t.j. 190.324,62 Sk..

Odporca na nariadenom pojednávaní zo dňa 22.03.2016 vypovedal, že nechá na úvahe súdu, ako bude v tejto veci ďalej konať. Nebude podávať vzájomný návrh o vrátenie peňazí. Mohlo to byť pred 10 rokmi, keď sa s manželom rozhodli zobrať si pôžičku na auto. Nepamätá si na žiadne podrobnosti ako sa uzatvárala zmluva. Zdá sa jej, že to vybavovali poštou a peniaze im prišli na účet. Úver splácali v zmysle splátkového kalendára až do momentu, keď začali mať finančné problémy a to hlavne z rodinných dôvodov. Manžel mal problémy s alkoholom, peniaze neboli. Teraz je už situácia lepšia. Manžel 3-4 roky abstínuje. Zamestnala sa, a preto sa rozhodli, že sa zbavia tohto dlhu. Z tohto dôvodu splácala pôžičku, i keď musí uviesť, že jej finančná situácia jej dovoľuje hradiť dlh maximálne v splátkach, a to po 100,- Eur mesačne. Pracuje ako robotníčka v P. s príjmom okolo 500,- Eur. Manžel je zväračom. Jeho príjem je okolo 700,- Eur. Bývajú v staršom rodinnom dome, ktorý si vyžaduje údržbu. Majú jedno dieťa, ktoré je už zaopatrené, avšak starajú sa o vnučku. Finančne vypomáhajú dcére. Iné dlhy, ako je tento, nemajú.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, platného v rozhodnom čase, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a cit. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 5 cit. zák. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 cit. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 112 prvá veta Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 cit. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Dňa 31.10.2006 bola medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom uzatvorená zmluva označená ako „Úverová zmluva“. Podľa názoru súdu predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Navrhovateľ ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti navrhovateľa je okrem iného poskytovanie úverov. Odporca v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať údaj o úrokoch a iných poplatkoch. Ak tieto údaje nie sú uvedené v zmluve, veriteľ nemôže úroky a poplatky od spotrebiteľa požadovať.

Z dokazovania vyplynulo, že v zmluve nebol uvedený konkrétny úrok ani iné poplatky. Navrhovateľ v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Nie je prípustné, aby sa účastník zmluvy k tomuto údaju dopracovával výkladom alebo výpočtom. Ak sa takýto údaj v zmluve jednoznačne nenachádza, tak treba považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že odporca uhradil do podania žaloby celkovo 6.317,62 Eur. Možno uzavrieť, že odporca si svoj povinnosť vrátiť peňažné prostriedky z poskytnutého úveru riadne splnil už v čase podania žaloby (istina bola uhradená), teda ak aj odporca plnil po podaní žaloby, ide o plnenie bez právneho dôvodu, na ktorý navrhovateľ nemal žiadny nárok. Keďže odporca nebol v čase podania žaloby s nijakou platbou v omeškaní, súd návrh v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na právne závery sú konštatuje, že námietka premlčania nároku veriteľa nebola vzhľadom na zistený skutkový stav dôvodná, preto sa ňou súd ani podrobnejšie nezaoberal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že odporca dobrovoľne plnil, nerešpektoval argumenty

vedľajšieho účastníka na strane odporcu, a teda v konečnom dôsledku vstup vedľajšieho účastníka do konania nemal pre odporcu žiaden praktický význam. Okrem toho odporca si žiadne trovy konania ani neuplatnil. Na druhej strane do úvahy nepripadala ani náhrada trov konania v prospech navrhovateľa, nakoľko na jeho strane došlo plnením odporcu k bezdôvodnému obohateniu, teda súd by musel postupovať len formálne, čo z hľadiska spravodlivosti nemá žiadnu oporu v právnom štáte.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v potrebnom počte rovnopisov spolu s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy, t.j. 0,50 Eur/stranu (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.